

Program kursu wspinania na własnej asekuracji w skałkach (doszkalający)

Zasady uczestnictwa:

Kurs wspinania na własnej asekuracji w skałkach jest przeznaczony dla absolwentów:

- kursu "wspinaczki po drogach ubezpieczonych" oraz
- kursu uzupełniającego "Ze sztucznej ściany w skałki (drogi ubezpieczone)",

Jest on kontynuacją programową wyżej wymienionych kursów. Uzupełnia wykształcenie do poziomu podstawowego kursu wspinaczkowego w skałkach. Przygotowuje do samodzielnego wspinania w rejonach skałkowych niemających charakteru wysokogórskiego, na drogach bez stałej asekuracji. Ukończenie kursu i zdanie egzaminu uprawnia do otrzymania karty wspinacza.

Osoby niepełnoletnie mogą być szkolone po uzyskaniu pisemnej zgody podpisanej przez rodziców (prawnych opiekunów).

Forma zajęć: zajęcia praktyczne w skałkach przeplatane teorią. Zajęcia teoretyczne nie muszą mieć charakteru wykładów wygłaszanych w sali, lecz mogą być realizowane w inny sposób, np. w terenie w trakcie przerwy w ćwiczeniach praktycznych.

Czas trwania: nie krócej niż 4 dni.

Ilość szkolonych: na jednego instruktora do czterech osób.

Prowadzący: instruktorzy PZA - wspinaczki skalnej, taternictwa i alpinizmu.

Absolwent otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu kursu zgodnie z programem PZA, podpisane przez instruktora oraz kierownika kursu (jeśli kurs był organizowany przez klub lub szkołę wspinaczkową).

Warunkiem zaliczenia kursu jest opanowanie wymienionych w programie umiejętności w zakresie techniki asekuracji i pozostałych technik linowych oraz samodzielne i swobodne pokonywanie z dolną asekuracją dróg skalnych o trudnościach co najmniej IV UIAA

Organizator ma obowiązek wręczyć każdemu uczestnikowi program kursu, w celu umożliwienia klientowi kontrolowania jakości świadczonej usługi.

Treść zajęć

Tematy wykładów

1. Sprzęt niezbędny do samodzielnego instalowania punktów asekuracyjnych (kostki, kostki mechaniczne itp.).
2. Teoria asekuracji.
3. Formacje skalne (zakres podstawowy).

4. Niebezpieczeństwa wspinania.
5. Pierwsza pomoc (zakres podstawowy).
6. Style wspinania, przewodniki i rejony wspinaczkowe.
7. Normy etyczne obowiązujące w środowisku wspinaczy, zagadnienia ochrony przyrody.
8. Historia wspinania (opcjonalnie).

Zajęcia praktyczne

Muszą zostać wyuczone następujące umiejętności:

- praktyczna znajomość węzłów: prusik, bloker, stoper taśmowy;
- dobieranie sprzętu do konkretnej drogi i poprawne noszenie go;
- samodzielne zakładanie punktów asekuracyjnych (kostki, kostki mechaniczne itp.);
- wykorzystanie punktów naturalnych;
- łączenie punktów asekuracyjnych;
- budowanie stanowisk asekuracyjnych dolnych, górnych i pośrednich;
- obsługa 2 przyrządów asekuracyjnych w zakresie podawania, wybierania, hamowania liny oraz jej blokowania i odblokowania; przyrządy: kubek (dowolny rodzaj) lub płytka oraz półwyblinka z karabinkiem HMS; opcjonalnie dodatkowo grigri;
- właściwe rozmieszczanie punktów przelotowych;
- prawidłowe prowadzenie liny jednożyłowej; opcjonalnie dodatkowo dwużyłowej;
- zakładanie stanowisk zjazdowych;
- zjazd w wysokim przyrządzie wraz z odpowiednią autoasekuracją;
- rozwiązywanie prostych sytuacji awaryjnych w trakcie zjazdu;
- uwalnianie się na stanowisku od ciężaru wiszącego partnera;
- pokonywanie różnych formacji skalnych z zastosowaniem odpowiednich technik wspinaczkowych;
- wychodzenie po linie (prusikowanie);
- opcjonalnie: łączenie lin pod obciążeniem i przepuszczanie węzła przez karabinek (najprostszą metodą).